

Jeg siger ikke, at Regeringen har afstedkommet Fortræd af ond Villie, men har Ministeriet haft Magt i Hænde til at regulere paa alle Forhold ved denne Lov, har det langt fra, efter min og manges Mening, haft den lykkelige og praktiske Haand til at føre Loven ud i Livet. Det var ikke nogen lykkelig Ordning, der fandt Sted, da man satte Maksimalpris paa Brødkorn, og i det hele, da man vilde forsyne Landet med Korn, og jeg tror heller ikke, Ministeren har haft nogen lykkelig Haand til at give Dispensationer, hverken med Hensyn til Udførsel af Korn, Malt eller Fedt eller mange andre Ting. Jeg tror, at den Klagesang, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds i saa Henseende sang i Gaar, var et Vidnesbyrd derom. Det ærede Medlem sluttede sin Tale med at lægge Skylden paa det private Initiativ saa at sige for alt. Jeg skal senere vise, hvorledes det ærede Medlems Virksomhed staar i Forhold til det private Initiativ paa et andet Omraade, som ogsaa har med de regulerende Spørgsmaal at gøre.

Jeg har ikke villet undlade at gøre disse Bemærkninger, og jeg vil tilføje, at jeg tror, at baade Rigsdagens Medlemmer og Befolkningen som Helhed har Krav paa at faa Oplysninger om, hvorledes det gaar til, at vi staar i en saadan Situation i dette Øjeblik, at man maa sige, at der af Smøremidler saa at sige ikke er andet tilbage end det gode danske Smør, og deraf kan man ikke faa mere end et halvt Pund om Ugen endda med en betydelig Udgift som Tillæg fra det offentlige. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds sagde, at et halvt Pund om Ugen var for lidt, og saa vidt jeg forstod, kunde der kun blive omtrent 15 g Fedt til hvert Individ om Dagen, for, sagde han: Vi skal have et saa stort Overskud som muligt til Udførsel. Det kan jeg naturligvis godt forstaa er nødvendigt, men naar man ikke har de fornødne Midler til at skaffe Befolkningen det, den trænger til, hvad saa? Spørgsmaalet er: Hvorledes er vi kommet ind i den Situation, vi nu staar i? Det mener jeg Rigsdagen maa kræve fuld Besked om. Jeg ved ikke, om Ernæringsraadet eller de Medlemmer, der sidder i Ernæringsraadet,

ved Besked derom, men ellers tror jeg ikke, nogen i dette Ting ved noget derom af nævneværdig Betydning, og jeg vil derfor henstille til Finansudvalget at kræve Oplysninger om, hvilke Varer der er gaaet og gaar ud af Landet, og hvilke Dispensationer der er givet i den ene og den anden Retning. Man vil maaske sige, at det er saa stort et Arbejde, at det kan Finansudvalget ikke beskæftige sig med. Jeg tror at vide, at da man for halvandet Aar siden — ikke her, men ved en eller anden Lejlighed — spurgte om det samme, blev der svaret saadant noget af Regeringen som, at disse Dispensationer androg omkring 50,000. Saa sagde Finansudvalget: Det kan vi ikke komme over. Nu er Antallet rimeligvis vokset i betydelig Grad, og jeg kan tænke mig, at Finansudvalget vil sige, at det kan det ikke overkomme, men jeg synes, at Rigsdagens Medlemmer, Offentligheden i det hele, har Ret til at kræve Besked, navnlig nu, da vi staar i en saadan Situation, at vi maa melde Pas, Beholdningerne er sluppet op, og vi kan ikke yde mere end det, der findes. Vi erkender, at det er lidt, ja, for lidt, men vi kan ikke yde mere. Kan Finansudvalget ikke overkomme dette Arbejde, vil jeg henstille til dette Ting, at det nedsetter et Udvalg med fuld Myndighed til at kræve disse Oplysninger. —

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om Kødordningen. Det er vitterligt for os alle nu, at om faa Maaneder vil Flæsket, som det ærede Medlem fra Rønne udtrykte sig, næsten være „en saga blott“, i hvert Fald vil Slagterierne ikke faa ret mange Svin til det indenlandske Forbrug. Jeg synes imidlertid, at vi nu maa have lært at handle paa noget længere Sigt. Vi maa være klar over, at om Maaneder er der maaske ikke alene Fedtnød og Flæskesnød, men ogsaa Kød-nød. Besætningerne maa nødvendigvis reduceres saa stærkt, som det er muligt, da man ikke kan føde dem, der er kun et Minimum af Foder, og dette vil ufravigeligt have til Følge, at Priserne paa Kreaturer til Foraaret vil være saa høje, at der ikke kan være Tale om at opretholde nogenlunde lave Kødpriser. Det er derfor værd at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, ikke paa den Maade, at man ind-